

22 Δεκεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

«Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως, καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητῶν, ἐξαιρέτως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παιδῶν». Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων. Ἦχος: α' – Ἐωθ.: Δ' – Ἀπόστολος: Ἑβρ. ια' 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον. Ματθ. α' 1-25.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 29 Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. β' 13-23.

τέτοια ἢ κατάστασις πού ζεῖ, πού δὲν μπορεῖ νὰ κάνει καμμιά ἐργασία. Τὰ γόνατά του λυγίζουν σάν λαμπάδες ἀπὸ τὴν θεία ἐκείνη θερμότητα καὶ γλυκύτητα, ἡ καρδιά του σκιρτάει καὶ πάει νὰ σπᾶσει τοὺς τσατμάδες, γιὰ νὰ φύγει, γιατί ἡ γῆ καὶ τὰ γήινα τῆς φαίνονται χαμένα πράγματα. Ὁ ἄνθρωπος πρῶτα εἶχε ἐπικοινωνία μὲ τὸν Θεό. Μετὰ ὅμως, ὅταν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ἦταν σάν ἕναν πού ζοῦσε μέσα σὲ παλάτι καὶ ὕστερα βρέθηκε γιὰ πάντα ἐξω ἀπὸ τὴν παλάτι καὶ τὸ ἔβλεπε ἀπὸ μακριὰ καὶ ἐκλαιγε. Ὅπως τὸ παιδάκι, ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν μάνα του, ὑποφέρει, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὑποφέρει, βασανίζεται. Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό εἶναι κόλασις.

Ὁ διάβολος κατόρθωσε νὰ ἀπομακρύνει τοὺς ἀνθρώπους τόσο πολὺ ἀπὸ τὸν Θεό, ὥστε νὰ φθάσουν στὸ σημεῖο νὰ λατρεύουν τὰ ἀγάλματα καὶ νὰ θυσιάσουν τὰ παιδιά τους στὰ ἀγάλματα. Φοβερό! Καὶ πού τοὺς βρίσκουν τόσοι θεοὺς οἱ δαίμονες! Μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ νὰ ἀκούσεις, φθάνει! Ὁ πῶς βασανισμένος ὅμως εἶναι ὁ διάβολος, γιατί εἶναι ὁ πῶς ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴν ἀγάπη. Ἀλλά, ἂν φύγει ἡ ἀγάπη, μετὰ εἶναι κόλασις. Ἀντίθετο τῆς ἀγάπης τί εἶναι; Ἡ κακία· κακία ἴσον βάσανο. Ἐνας πού εἶναι ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὸν Θεό, δέχεται τὴν δαιμονική ἐπίδραση. Ἐνῶ αὐτὸς πού εἶναι κοντὰ στὸν Θεό, δέχεται τὴν θεία Χάρη. Ὅποιος ἔχει Χάρη Θεοῦ, θά τοῦ δοθεῖ καὶ ἄλλη. Καὶ ὅποιος ἔχει λίγη καὶ τὴν περιφρονεῖ, θά τοῦ ἀφαιρεθεῖ καὶ αὐτή. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ λείπει ἀπὸ τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους, γιατί μετὰ τὴν ἁμαρτία πετᾶνε καὶ τὴν λίγη πού ἔχουν.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΑΓΙΟΥ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν νῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 72ον

22 Δεκεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 51 (3734)

Ο ΘΕΟΣ ΜΑΖΙ ΜΑΣ

Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ προσεγγίσει τὴν ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἂν δὲν ἀλλάξει νοῦ, ἂν δὲν παύσει νὰ βλέπει τὰ πράγματα ἀπὸ τὴν στενή καὶ φτωχὴ προοπτικὴ τοῦ ἀρρωστημένου ἀπὸ τὸν ἐγωισμό ἀνθρώπου, γιὰ νὰ τὰ δεῖ μέσα στὴν ἄπειρη προοπτικὴ τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι ὅμως συντελεῖται στὴν Βηθλεέμ δὲν εἶναι μιὰ ρομαντικὴ ἱστορία συμβολικοῦ περιεχομένου, ἰκανὴ γιὰ νὰ τρέφει τὴν φαντασία τῶν μικρῶν παιδιῶν, ἀλλὰ ἕνα πραγματικὸ καὶ ἱστορικὸ γεγονός. Τὸ Βρέφος τῆς Βηθλεέμ εἶναι ὁ ἄνθρωπος τῆς ὀδύνης, κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ Προφήτου. Γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ἱστορικὴ πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται μέσα στὸ σπήλαιο τὸ μυστήριον τοῦ Σαρκωμένου Θεοῦ, ὡς μυστήριον ἀγάπης, ἐλευθερίας καὶ ἀνακαινίσεως, μυστήριον πατρικῆς ἀγάπης πού προσφέρεται στὸν ἄνθρωπο οἰκειοθελῶς. «Ἰδοῦ, ἡ Παρθένος θά γεννήσει υἱὸ καὶ θά τὸν ὀνομάσουν Ἐμμανουήλ, πού σημαίνει, ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας» (Ματθ. 1,23).

Τὰ σωτήρια τοῦ κόσμου

Ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων, πού ἀποτελεῖ ὡς γεγονός «σεισμόν γῆς», κατὰ τὴν χαρακτηριστικὴ ἔκφραση τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, εἶναι τὸ κεντρικὸ μυστήριον ὅλης τῆς θείας Οἰκονομίας. Ἔτσι ἐξηγεῖται, γιατί τὰ Χριστούγεννα ἐορτάζονται καὶ πανηγυρίζονται σάν «τά σωτήρια τοῦ κόσμου, ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς ἀνθρωπότητος, ἡ κοινὴ ἐορτὴ πάσης τῆς κτίσεως» (Μ. Βασίλειος). Ἐπειδὴ, ὁ «ἐπιδημήσας Λόγος τοῦ Θεοῦ ἐκένωσεν ἑαυτὸν, ἵνα τῷ κενώματι αὐτοῦ πληρωθῇ ὁ κόσμος». Ὁ Θεὸς γίνεται τέλειος καὶ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, «ἄνθρωπος ἐν πληγῇ», «ἐν δούλου μορφῇ», χωρὶς νὰ παύσει νὰ εἶναι τέλειος καὶ ἀληθινὸς Θεός, γιὰ νὰ κάνει τὸν ἄνθρωπο πλήρη καὶ τέλειο υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸ κατὰ χάριν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. α' 1-25)

Ἡ γέννηση τοῦ Θεανθρώπου

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, Υἱοῦ Δαυῖδ, Υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραάμ ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· Ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰούδαν, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· Ἰούδας δὲ ἐγέννησε τὸν Φαρὲς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ· Φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν Ἑσρῶμ· Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀράμ· Ἀράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμιναδάβ· Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ναασσών· Ναασσών δὲ ἐγέννησε τὸν Σαλιμών· Σαλιμών δὲ ἐγέννησε τὸν Βοὺζ ἐκ τῆς Ραχάβ· Βοὺζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ· Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεσσαί· Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησε τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ὁ βασιλεὺς ἐγέννησε τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου· Σολομῶν δὲ ἐγέννησε τὸν Ροβοάμ· Ροβοάμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιά· Ἀβιά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀσά· Ἀσά δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσαφάτ· Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωράμ· Ἰωράμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ὀζίαν· Ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωάθαμ· Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχαζ· Ἀχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐζεκίαν· Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασσῆ· Μανασσῆ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμών· Ἀμών δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσίαν· Ἰωσίας δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος, Ἰεχονίας ἐγέννησε τὸν Σαλαθιήλ· Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησε τὸν Ζοροβάβελ· Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀβιούδ· Ἀβιούδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιακίμ· Ἐλιακίμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀζώρ· Ἀζώρ δὲ ἐγέννησε τὸν Σαδώκ· Σαδώκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀχείμ· Ἀχείμ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλιοῦδ· Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἐλεάζαρ· Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησε τὸν Ματθάν· Ματθάν δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ· Ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραάμ ἕως Δαυῖδ, γενεαὶ δεκατέσσαρες καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος, γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ, γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ Γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθεῖσις γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῇ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτούς, εὑρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, Ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ, υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Χριστός καὶ ἄνθρωπος

Στὶς ἡμέρες μας, πολλοὶ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν αὐτονομία καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν Θεάνθρωπο Χριστό. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως χωρὶς Χριστό, ἀρνεῖται οὐσιαστικά τὸν ἑαυτό του καὶ ἐρημώνει τὴν ὑπαρξή του ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴ ἀνθρώπινη φύση του, βλάπτει καίρια καὶ ζημιώνει τὸν ἑαυτό του, πάσχει καὶ ὑποδουλώνεται τραγικὰ στὴν ἁμαρτία, τὴν φθορά καὶ τὸν θάνατο, στὶς ἀπέλπιδες καταστάσεις καὶ τὸν μηδενισμό.

Ἐορτάζοντας τὸ μεγαλύτερο γεγονός ὅλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὅλων τῶν αἰώνων, τὴν κατὰ σάρκα Γέννηση τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπακούοντας στὸν λόγο Του καὶ τὸ παράδειγμά Του,

- ἄς συμφιλιωθοῦμε μέ τὸν Θεό,
- ἄς ἀπελευθερώσουμε τὸ μυαλό μας ἀπὸ τὴν δουλεία σὲ μιὰ διδασκαλία πού ἀγνοεῖ τὸν Θεό ὡς τέλειο Θεό καὶ τέλειο ἄνθρωπο,
- ἄς μάθουμε ὅτι γνωρίζουμε τὸν Θεό, καλλιεργώντας μιὰ σχέση καὶ ὄχι κατανοώντας ἓνα νόημα,
- ἄς ξαναζήσουμε τὴν προτεραιότητα τῆς ζωῆς καὶ ὄχι τῆς ἐπιβίωσης,
- ἄς σπάσουμε τὸν κλοιό τῆς φιλαυτίας μας,
- ἄς ἀνακαλύψουμε μέσα στό σκοτάδι τοῦ ἑαυτοῦ μας τὸ πρόσωπο τοῦ συνανθρώπου μας καὶ ἄς τὸ ψηλαφίσουμε μέ κατανόηση καὶ συμπάθεια. Καὶ τίς ὥρες τῆς ἀδυναμίας μας ἄς μὴν ξεχνᾶμε νὰ παίρνομε μαζί μας τὸν Χριστό, τὴν πηγὴ τῆς ζωῆς, τὴν ἴδια τὴν Ζωή, τὴν Χαρά καὶ τὴν Ἐλπίδα μας.

† Ὁ Φ. Α.

Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ ΕΙΝΑΙ ΚΟΛΑΣΗ

Δέν θυμᾶμαι μέρα νά μὴν ἔχει παρηγοριά θεϊκὴ. Διακοπές γίνονται μερικὲς φορές καὶ τότε νιώθω ἄσχημα, καὶ ἔτσι μπορῶ νά καταλάβω πόσο ἄσχημα ζοῦν οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι πού εἶναι ἀπαρηγόρητοι, γιατί εἶναι ἀπομακρυσμένοι ἀπὸ τὸν Θεό. Ὅσο ἀπομακρύνεται κανεὶς ἀπὸ τὸν Θεό, τόσο πιό δύσκολα γίνονται τὰ πράγματα. Μπορεῖ νά μὴν ἔχει κανεὶς τίποτα· ἅμα ἔχει τὸν Θεό, δέν θέλει τίποτε! Αὐτὸ εἶναι! Ἐνῶ, ἂν τὰ ἔχει ὅλα, ἅμα δέν ἔχει τὸν Θεό, εἶναι μέσα του βασανισμένος. Γι' αὐτό, ὅσο μπορεῖ κανεὶς, νά πλησιάσει τὸν Θεό. Μόνον κοντὰ στόν Θεό βρίσκει κανεὶς τὴν πραγματικὴ καὶ αἰώνια χαρά. Φαρμάκι γευόμαστε, ὅταν ζοῦμε μακριὰ ἀπὸ τὸν γλυκὺ Ἰησοῦ. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ παλιάνθρωπος γίνεαι ἄνθρωπος, βασιλόπουλο, τρέφεται μέ τὴν θεία ἠδονή, μέ τὴν οὐράνια γλυκύτητα, καὶ νιώθει τὴν παραδεισένια ἀγαλλίαση, αἰσθάνεται ἀπὸ ἄνω ἓνα μέρος τῆς χαρᾶς τοῦ Παραδείσου.

Ἀπὸ τὴν μικρὴ παραδεισένια χαρὰ καθημερινά προχωράει στὴν μεγαλύτερη καὶ ἀναρωτιέται ἂν ὑπάρχει κάτι ἀνώτερο στόν Παράδεισο ἀπὸ αὐτὸ πού ζεῖ ἐδῶ. Εἶναι